

MJÖLDRYCK, m. 3. Vatten, hvari något mjöl blifvit blandadt, till föda för boskap.

MJÖLDRYGA, f. 1. Se *Mjölökor*.

MJÖLFLÄCK, m. 2. Mjölaktig fläck i huden. *M-ar uppkomma till följe af ett slags sjukdom.*

MJÖLGRÄS, n. 3. Se *Svinmolla*.

MJÖLGRÖT, m. 2. Gröt, kokad af mjöl (till skillnad ifrån Gryngröt).

MJÖLIG, a. 2. 1) Till utseende lik mjöl. — *Syn.* Mjölaktig. — 2) Öfverströdd med, genomträngd af mjöl. — *Mjölighet*, f. 3.

MJÖLK, f. sing. 1) Ett hvitt, ogenomskinligt, flytande ämne af ganska närande beskaffenhet, som afsöndrar sig ur bröstet hos kvinnor och djurhonor efter förlösningen, bestående hufvudsakligen af ostämne, vassla och grädde. Bildar sammansättningarna *Qvinno-*, *Ko-*, *Åsne-*, *Get-*, *Får-*, *Hästmjöl*, o. s. v. — 2) Den hvita, mjölklika saften i vissa växter och frukter, t. ex. Kokosmjöl. — 3) Benämning på vissa konstgjorda drycker, som till färgen likna mjöl, t. ex.: Mandelmjöl. — 4) Ingår äfven i sammansättningen Bergmjöl. — *Ss.* *M-aktig*, *-artad*, *-färg*, *-färgad*, *-hvit*, *-kopp*, *-kruka*, *-lik*, *-skåp*, *-skål*, *-vän*, *-ätare*.

MJÖLKA, v. a. 1. 1) Trycka mjölken ur spennarna på mjölkande djur. *M. kor*, *getter*. *M. en qvinna*, genom något medel befria hennes bröst ifrån öfverflödig mjöl. — 2) (fig.) Draga vinst af någon. *M. sina klienter*. — *Syn.* Suga, Utsuga. — V. n. Gifva mjöl (genom mjölkning). *Ett medel, som gör, att korna m. Korna m. ymnigt, ganska litet*. — *Mjölkande*, n. 4.

MJÖLKBLAND, n. sing. Med något mjöl blandadt vatten, som nyttjas sommartiden på landet till förfärdningsdryck.

MJÖLKBLOMSTER, n. 3. Örten *Leontodon autumnale*.

MJÖLKBRUNN, m. sing. oböjl. *Dricka m.*, nyttja mjölkkur.

MJÖLKBUD, n. 3. Person, som ifrån en landtgård för in mjöl i staden till försäljning eller för kunder.

MJÖLKBUNKE, m. 2. pl. — *bunkar*. 1) Bunke, som begagnas att förvara mjöl uti. — 2) Sådan bunke, full med mjöl.

MJÖLKBYTTA, f. 1. 1) Bytta, som begagnas att förvara mjöl uti. — 2) Sådan bytta med mjöl uti.

MJÖLKCHOKLAD, mjö'llkschoklad, m. 3. Choklad, kokad med mjöl (ej med vatten).

MJÖLKDRIFVANDE, a. 1. Säges om medel, som befördra mjölkafsöndringen hos kvinnor.

MJÖLKE, m. sing. 1) Det befruktande ämnet hos hanfiskar. — 2) Örtslägdet *Epilobium*.

MJÖLKFAT, n. 3. 1) Fat, som begagnas att deri förvara mjöl. — 2) Fat med mjöl uti.

MJÖLKFEBER, m. 2. pl. — *febrar*. Feber, som merendels inställer sig hos en barnsängsquinna, tredje dagen efter förlösningen.

MJÖLKFISK, m. 2. Fisk, som har mjölke.

MJÖLKFLICKA, f. 1. Flicka, som bär omkring eller försäljer mjöl.

MJÖLKFLOR, n. sing. Ett slags hvitt flor.

MJÖLKFÅR, n. 3. Får, som mjölkar.

MJÖLKGLAS, n. 3. 1) Glas med mjöl uti. Oftast säges dock: Glas mjöl. — 2) (utan plur.) En sort glas af mjölkhvitt färg. — 3) Ett slags glasapparat, hvarmedelst mjöl kan utsugas ur bröstet på en qvinna.

MJÖLKGRISS, m. 2. Gris, som uppfödes med mjöl.

MJÖLKGRÖT, m. 2. Gröt, kokad med mjöl (till skillnad ifrån Vattengröt).

MJÖLKGÅNG, m. 2. (anat.) Benämning på hvarje af de kanaler, som leda mjölken ur bröstet till bröstvärtorna.

MJÖLKHUSTRU, f. 3. pl. — *hustrur*. Qvinna, som ifrån en landtgård forslar in mjöl till en stad.

MJÖLKHYLLA, f. 1. Hylla för mjölkbunkar och mjölkfat.

MJÖLKHÅR, n. 3. Fina hår på huden af ett foster, hvilka försvinna kort efter födseln.

MJÖLKKALF, m. 2. pl. — *kalfvar*. 1) Kalf, som uppfödes med mjöl. — 2) (fig. fam.) En, som gerna och omåttligt äter eller dricker mjöl.

MJÖLKKAMMARE, m. 2. pl. — *kamrar*. Särskilt kammare, der mjöl förvaras.

MJÖLKKANNA, f. 1. 1) Kanna, som begagnas att förvara mjöl uti. — 2) Kanna med mjöl uti.

MJÖLKKASTNING, f. 2. Sjukligt tillstånd hos barnaföderskor, då mjölken ej afsöndrar sig ur bröstet, utan kastar sig på andra kroppsdelar.

MJÖLKKO, f. 3. pl. — *kor*. 1) Ko, som mjölkar (ej står i sin). *God m.*, som ger mycket mjöl. — 2) (fig. fam.) Person, af hvilken en annan drar god vinst.

MJÖLKKRUKA, f. 1. 1) Kruka, som vanligen begagnas att förvara mjöl uti. — 2) Kruka med mjöl uti.

MJÖLKKUR, m. 3. Ett slags helsokur, bestående i en under längre tid fortsatt, nästan uteslutande förtäring af mjöl.

MJÖLKKÄRING, f. 2. Se *Mjölkhustru*.

MJÖLKKÄRL, n. 3. 1) Kärl, hvari mjöl förvaras. — 2) (anat.) Kärl, som bortsuger mjölksaften ur tarmarna, hvarest den föres genom bröstgången till blodet.

MJÖLKMAT, m. sing. Sådan slags mat, som är tillredd hufvudsakligen af mjöl.

MJÖLKMÄLERI, n. sing. Ett slags målning med färger, uppblandade med en så kallad mjöl af nysläckt kalk, lin- eller nötolja och slammad krita.

MJÖLKNING, f. 2. Handlingen, då man mjölkar. **MJÖLKPENNINGAR**, m. 2. pl. Penningar, som användas till uppköp af mjöl; betalning för mjöl.

MJÖLKPROFVARE, m. 3. Instrument, hvarmedelst mjölks godhet profvas.

MJÖLKPUNGAR, m. 2. pl. (bot.) Se *Kräkfötter*, 2. b.

MJÖLKPUNSCH, m. sing. Punsch, tillredd af arack, socker, citron, muskott, kanel och mjöl.

MJÖLKRÖT, f. 3. pl. — *rötter*. (bot.) Se *Bockblad* och *Lungrot*.

MJÖLKRUT, mjöl'-krüt, n. sing. Fint rifvet krut.

MJÖLKRÄTT, m. 3. Maträtt, tillredd hufvudsakligen af mjöl.

MJÖLKSAFT, m. 3. 1) (fysiöl.) En vattenaktig, något mjölklik saft, som föres i de lymfiska kärlen, och är blodets näring. Kallas äfv. *Lympha*. — 2) (bot.) Mjölkliknande saft.

MJÖLKSAFTIG, a. 2. (bot.) Som har mjölk-saft.

MJÖLKSIL, m. 2. Sil, hvarigenom mjöl silas.

MJÖLKSILL, f. 2. Sill, som har mjölke.

MJÖLKS KORF, m. sing. Ett slags barnsjukdom, med utslag af små röda qvislor i ansigtet, hvilka klia och gifva ett galaktigt var. Kallas äfv. *Mjölkskorpa*.